

[Dohrmann]

Forslag til lov om ændring af postloven. (Ophævelse af monopolet).
(Lovforslag nr. L 70).

Jeg skal i øvrigt henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager dette.

Ebba Strange (SF):

Hermed tillader jeg mig som ordfører for forslagsstillerne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentligt ansattes yringsfrihed.

(Beslutningsforslag nr. B 9).

Som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan forslagsstillerne forestille sig, at offentligt ansattes yringsfrihed bliver fastslået i forbindelse med offentlighedsloven eller en kommende forvaltningslov.

Det fremgår af statsministerens skriftlige åbningsredegørelse, at regeringen i folketingssamlingen 1981-82 vil fremsætte forslag på disse to områder.

Det er endnu ikke forslagsstillerne bekendt, om der i disse forslag er indeholdt regler om yringsfrihed. Men vedtages det her fremsatte beslutningsforslag relativt hurtigt, vil den vedtagne beslutning kunne indgå i justitsministerens forslag.

Det skal dog pointeres, at forslagsstillerne helst ser en særskilt lovgivning, der fastslår offentligt ansattes yringsfrihed.

Vi er helt på det rene med, at der kan være forskelle mellem regeringens og forslagsstillerne opfattelse af, hvordan en sådan lovgivning skal udformes. Men debatten om disse spørgsmål kan vi tage, når vi ser regeringens udspil. Under alle omstændigheder ville retsregler betyde, at den nuværende retsikkerhed for offentligt ansatte ville blive fjernet.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Waldorff (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om politisk efterretningsvirksomhed over for produktregi-strets medarbejdere.

(Beslutningsforslag nr. B 10).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Skriftlige redegørelser:

Industripolitisk redegørelse af 27/10 81.
(Redegørelse nr. R 3).

Industriministeren (Erling Jensen):

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, fremlagde jeg den 14. maj 1981 en industripolitisk redegørelse*), som imidlertid ikke dengang kom til debat.

Jeg har fra forskellig side fået tilkendegivelser om ønskeligheden af en industripolitisk debat her i tinget og har gerne villet imødekomme ønsket herom. Jeg afgiver derfor hermed en kort industripolitisk redegørelse.

Grundlaget for den industripolitiske debat, der nu skal føres, må imidlertid nok i alt væsentligt blive redegørelsen fra maj, som jeg derfor har vedhæftet som bilag.

Denne redegørelse er udtryk for regeringens faste forsæt om at tilrettelægge en politik, der kan sikre en fortsættelse af den positive udvikling i industriens konkurrenceevne og dermed i industrieksporten, som har fundet sted i 1980-81.

Selv om der siden maj 1981 er taget en række skridt i retning af at realisere regeringens intentioner, er der et usvækket behov for at videreføre en politik, som kan sikre, at de opnåede forbedringer i konkurrenceevnen også på længere sigt kan fastholdes og udbygges. Kun derigennem kan vi skabe forudsætninger for den kraftige industrielle ekspansion, som er et af de væsentligste vilkår for, at vi i løbet af 1980'erne kan genskabe den nødvendige valutariske ligevægt og øge beskæftigelsen.

Jeg vil gerne først understrege den vægt, vi må lægge på at få erhvervsinvesteringerne bragt op på et væsentligt højere niveau. De har de seneste år ligget alt for lavt, og udsigten for 1981 er alt andet end tilfredsstillende. Fortsætter denne udvikling, vil det være meget vanskeligt at opretholde, endside øge,

*) Folketingstidende 1980-81, forhandlingerne sp. 11354-11378.

[Industriministeren]

industriens konkurrenceevne og beskæftigelse. For øgede investeringer er forholdet mellem afsætningsmuligheder og omkostningsniveau afgørende. Vi må indstille os på, at afsætningsmulighederne både til hjemmemarked og til eksport bliver vanskelige. Dette stiller krav til industriens konkurrenceevne, der må understøttes gennem en forsigtig omkostningspolitik på alle områder, hvor lønudvikling og renteniveau spiller en central rolle. Statsministeren har allerede i åbningstalen understreget vigtigheden af, at lønudviklingen ikke løber fra os, når løfteparagrafferne ophæves efter nytår. Regeringen overvejer for tiden en række muligheder for at sikre erhvervene lempeligere finansieringsvilkår, bl. a. ved at tilføre risikovillig kapital under forskellige former.

Regeringen har, siden redegørelsen blev fremlagt i maj, i samarbejde med forligspartierne fortsat sine bestræbelser for at gennemføre en række foranstaltninger til at forbedre industriens konkurrenceevne. Jeg skal kort resumerer de foranstaltninger, der allerede er gennemført eller under forberedelse.

På erhvervsbeskatnings område er der siden maj gennemført en række skattelettelser. Beskatningen af aktieudbytter er ændret med en forhøjelse af skattegodtgørelsen fra 15 til 25 pct. Ved ændring af ligningsloven er der sket en lettelse i formuebeskatningen af personligt drevne virksomheder gennem et 20 pct.s nedslag i den formueskattemæssige værdi af »fysiske erhvervsaktiver«. På grundlag af betænkning nr. 925 fra udvalget om virksomhedsbeskatning agtes der udarbejdet forslag om en virksomhedsskat, der medfører en lempeligere beskatning af den del af indtægten, som selvstændige erhvervsdrivende investerer i deres virksomhed, og som således kan skabe grundlag for oprettelse af arbejdspladser.

Pensionskassers og livsforsikringsselskabers adgang til placering af midler som ansvarlig kapital i erhvervslivet er ændret, så der i risikoprægede aktiver kan anbringes 20 pct. af de samlede aktiver mod tidligere 15 pct.

Der foreligger nu forslag om etablering af et aktiemarked for mindre og mellemstore virksomheder; det foreslås, at selskaber med en aktiekapital på 1-15 mill. kr. skal kunne optages på fondsbørsen på lempeligere vilkår end andre virksomheder. De fornødne ænd-

ringer i de administrative forskrifter er under udarbejdelse, og det nye marked vil antagelig kunne etableres med virkning fra 1. januar 1982.

En lovgivning om investeringsforeninger er under forberedelse, og et lovforslag vil blive fremsat inden årets udgang. Investeringsforeningerne vil herved få befæstet deres position som foretagender, der formidler kapital til erhvervslivet fra både større og mindre investorer. De kan sammensætte deres portefølje af mange forskellige selskabers aktier og spreder dermed risikoen for investorerne, samtidig med at de stiller deres ekspertise til rådighed i kapitalformidlingen.

K-låneordningen er forlænget, og lånesummen for 1982 er udvidet til 1.325 mill. kr. Som følge af det meget høje internationale renteniveau har det været nødvendigt at forhøje udlånsrenten fra 11½ til 12½ pct. p.a. Reglerne for erhvervslivets hjemtagelse af finanslån fra udlandet er lempet.

Spørgsmålet om indførelse af såkaldte »bløde eksportkreditter« for eksport af kapitalgoder til u-lande og om udvidet anvendelse af de internationalt aftalte »consensus«-rente vilkår overvejes på grundlag af en udvalgsrapport og vil blive drøftet i det industripolitiske kontaktudvalg.

Af de fra erhvervs- og beskæftigelsesplanen for 1982 og 1983 afsatte midler er der på forslag til finanslov for 1982 opført i alt 725 mill. kr. til styrkelse af dem af industriministeriets erhvervsfremmende ordninger, der er omtalt i redegørelsens arbejdsprogram under teknologi, eksportfremme og lånekapital. Der er skabt grundlag for en videreførelse efter 1982 af de på forslag til finanslov for 1982 opførte bevillinger.

Samtidig er de på forslaget til finanslov afsatte beløb på i alt 100 mill. kr. til udbygning af det industripolitiske program og til støtte for nyetablering og for nyetablerede virksomheder nu udmøntet med 20 mill. kr. til eksportfremme og eksportkredit, 20 mill. kr. til teknologisk service, 15 mill. kr. til produktudvikling, 20 mill. kr. til egnsudvikling, 5 mill. kr. til teknologiske forundersøgelser, 15 mill. kr. til håndværkerlåneordningen og 5 mill. kr. til iværksætterbistand ydet af teknologistyrelsen.

En virkeliggørelse af regeringens industripolitiske intentioner er således i fuld gang.

[Industriministeren]

Hovedlinjen i regeringens industripolitik vil være at undgå unødvendige belastninger af erhvervslivet gennem den politik, vi tilrettelægger på alle områder, og samtidig på udvalgte områder at skabe incitamenter for øgede investeringer, teknologisk udvikling og eksport.

Tilrettelæggelsen af en sådan erhvervs politik, der kan fremme den industrielle udvikling i 1980'erne, fortsætter med udgangspunkt i den industripolitiske redegørelse fra maj 1981.

Forskningspolitisk redegørelse af 27/10 81.
(Redegørelse nr. R 4).

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):**1. INDLEDNING**

Det er overvejende de mere langsigtede problemer for forskningen, jeg med denne redegørelse skal give folketinget en orientering om. Det sker i min egenskab af undervisningsminister med ansvar dels for de højere uddannelser og den dertil knyttede forskning, dels for den forskningspolitiske rådgivning angående hele forskningsområdet uanset ressortforhold.

Siden folketinget gennemførte loven af 24. maj 1972 om forskningsråd og planlægningsrådet for forskningen, er der ydet en værdifuld forskningspolitisk rådgivning i mange sammenhænge, men folketinget har ikke fået forelagt en generel redegørelse om de forskningspolitiske problemer. Jeg betragter dette som en første redegørelse, der kræver uddybning og yderligere debat senere.

Et hovedproblem i dansk forskningspolitik i de kommende år er dette:

Vi har i en årrække oplevet en vækst i de samlede bevillinger til forskning og udviklingsarbejde, men denne vækst er nu ophørt, og på visse områder forekommer stagnation og nedskæringer. Samtidig stiller den videnskabelige og tekniske udvikling krav om nye initiativer, og samfundsudviklingen medfører nye behov for en forskningsindsats, som kan bidrage til løsningen af vore problemer. Jeg skal her blot minde om, at vor internationale konkurrenceevne og beskæftigelsessituationen i høj grad afhænger af forskningen og udviklingsarbejdet.

I denne forbindelse vil jeg – for at undgå en måske nærliggende misforståelse – gøre

en bemærkning om den samfundsvidenskabelige og humanistiske forskning. I redegørelsen vil jeg navnlig beskæftige mig med den del af forskningen, der er mest omkostningskrævende, dvs. den naturvidenskabelige og tekniske forskning, som vel nok i den almindelige opfattelse er særlig væsentlig for vor internationale konkurrenceevne og beskæftigelsen. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at forskning ikke alene bør være et spørgsmål om erhvervsmæssig, teknologisk udvikling. Den samfundsvidenskabelige og humanistiske forskning er ikke blot vigtig for udviklingen af vort erhvervsliv og for det offentliges virksomhed, men den er tillige uundværlig for vor almene kulturelle udvikling og for at fastholde en levende og kritisk debat om centrale samfundsmæssige og menneskelige problemer. Som et helt friskt eksempel herpå skal jeg henvise til de bemærkninger om betydningen af forskning og forsøg, som faldt for nylig her i tinget i forbindelse med socialministerens redegørelse om børnekommissionens betænkning.

Hvis nye ressourcer ikke kan skaffes – og det vil unægtelig være vanskeligt at fremskaffe dem i den foreliggende statsfinansielle situation – er det særlig vigtigt, at vi koordinerer og effektiviserer udnyttelsen af de givne ressourcer og om nødvendigt omprioriterer for at kunne leve op til udviklingens krav.

Dette aktualiserer spørgsmålet, om vor forskningsorganisation, betragtet som en helhed, virker godt nok. Spørgsmålet er, om vi har tilstrækkelige muligheder for at koordinere, effektivisere og omprioritere.

Jeg tror, at der i disse henseender må gennemføres forbedringer i den kommende tid, og jeg tror også, at dette vil være muligt – om end ikke uden vanskeligheder, som det vil fremgå af min redegørelse.

Jeg vil imidlertid pege på, at omprioriteringer ikke nødvendigvis bør begrænses til forskningsområdet. Det kan f. eks. meget vel vise sig fordelagtigt at øge forskningsindsatsen til gavn for en erhvervsgren mod til gengæld at reducere andre offentlige udgifter til støtte for erhvervet. Sådanne initiativer ligger uden for min ressort, men jeg vil hermed blot nævne, at mulighederne for omprioriteringer ikke bør betragtes for snævert.

2. DE SENESTE ÅRS UDVIKLING